

Ik verzet me tegen de illusie van machteloosheid die mensen ervaren in het oplossen van problemen die de wereld kent. 'Wat kan ik als individu nou betekenen?' hoor je vaak. Maar je bent een inter-vidu, een onderdeel van een gemeenschap, van een ecosysteem. Jouw keuzes zetten andere mensen in jouw kring in gang. En zij beïnvloeden hún kringen weer. Zo krijg je kringen van kringen van kringen en kunnen dingen veranderen, vooral via sociale normen die in de tijd verschuiven.

Als je de illusie van machteloosheid van je afwerpt en je verbindt aan anderen, heeft dat een enorme uitstralende werking. Dat vind ik mooi. Als ik dat tegen mensen zeg, zet dat ze in beweging. En dat is precies de bedoeling.

Ik ben een groot fan van Rembrandt, Van Gogh en Johan Cruijff. Alle drie waren ze voorlopers en dat ben ik op mijn gebied ook, al wil ik mezelf niet met hen vergelijken. Ze waren meesters in hun gebied, de buitencategorie, ruimtereizigers die ons ver vooruit waren. Ik voelde me vaak alleen en onbegrepen en klampte me vast aan dit soort kunstenaars. In feite ben ik in het verkeerde land geboren. In Amerika word je eerder aangemoedigd dan ontmoedigd. Maar ik hoorde van kindsbeen af aan al – ook in de kerk: 'Doe maar normaal.' Maar ik bèn niet normaal. Ik wijk af van het gangbare. Vroeger schaamde ik me daarvoor en ging ik me enorm manifesteren; ik werd onhandelbaar. Pas later ben ik er trots op geworden. Sindsdien wil ik mijn talenten en gaven benutten om de wereld mooier te kleuren."